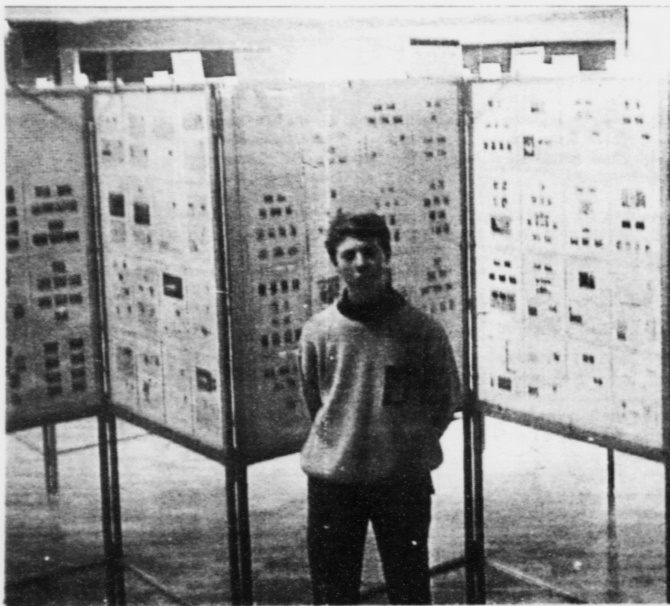




Fekk heiðursløn fyri føroysk frímerki

ODDUR Á LAKJUNI

At fáa heiðurslønir fyri føroysk frímerki, er ikki nakað, sum øll uppliva.

Ungi normaðurin, Helge Jeppersen frá Finnøy, fekk ein slíkan heiður í síðsta mánaði. Hann er frímerkjavarnari, og luttok í einari frímerkjaframsýning í Frekhaug norðan fyri Bergen. Har fekk hann heiðursløn fyri „Føroysk porto og frankeringsmíðlar 1975-1997“.

Tað verða gívnar tíggu virðisløner á slíkum framsýningum: 1 silvur, 2 silvur/bronsu, 3 bronsu og 4 diplom. Helge var ein av teimum, ið fekk silvur/bronsu. Men akkurát hví, hann var so heppin, at fáa virðislønerina, fær hann ikki at vita. Tað er ein loyni-

dómur, sum tey, ið handa virðislønernar, halda fyri seg sjálvi.

Spurdur um, hví hann savnar føroysk frímerki, sigur hann, at tað kemur av, at hann og systir hansara vóru í Føroyum fyri tveimum árum síðani. Tey upplivu nógv spennandi á hesum oyggjunum langt úti í havinum.

Helge fær fatur á frímerkjunum við at býta um við onnur, og við at fara á uppboðssølu. Líkt er til, at tað eru fá, sum tíma at savna føroysk frímerki, og tí fær hann tey fyri rimiligan prís. Fær hann fatur á onkrum við prentfeili, hava hesi meira virði enn tey vanligu. Men hesi eru verri at fáa fatur í, sigur hann. Hann hevur nøkur fá fyrstadsstempul. Og nakað er, sum

hann heldur vera enn meira áhugavert: Brøv við útlendskum frímerkjum, men við føroyskum stempli. Hetta er skipspostur, og undir ávisum treytum er tað loyvt at nýta frímerki og stempul soleiðis. Tað er ringt at fáa fatur á slíkum brøvum, tí fólk vilja helst ikki geva tey burtur.

Frímerkjaframsýningin í Frekhaug varð væl vitjað; tað var stóru áhugi fyri at síggja, hvat teir umleið 30 framsýnararnir, vísu fram. Helge helt tað vera stuttligt at síggja so nógv hyggja sera áhugað eftir savninum hjá sær. Hann fekk nógvar positivar viðmerkingar, og sjálvar heldur hann at føroysku frímerkini eru sera áhugaverd og vøkur.

Stendur í botni í marknasamráðingunum:

Tað kann ganga báðar vegir

Um tveir mánaðir skal ein ella onnur avkláring finnast á marknatrætuni millum Føroyar og Bretland. Men enn røktist einki fyri eini loysn, og tað sær ikki mætari út, enn at málið kann enda við Haagdomstólin.

JAN MULLER

Tað eru nú góðir tveir mánaðir til ein ella onnur avkláring skal verða gjord í samráðingunum millum Føroyar og Bretland um marknið millum londini. Tá fundur var millum partarnar miðjan juli í ár var tað eitt ynski frá lutvist bretska síðu, at ein slík avkláring varð gjord eftir í mesta lagi einum hálfari. Tvs. at partarnir aðrenn hálfan januar mánað 1998 skuldu hava vera komnir til, antin teir skulu fáa eina ella aðra politiska avgerð ella málið skuldi fara til Haagdomstólin.

Á hesum sama fundinum, sum var tann fyrsti í meira enn eitt ár, komu bretar við einum nýggjum útspæli. Hetta var rættiliga kollveltandi - í hvussu er eftir teirra tykki - tí fyrri fyrstu ferð vóru bretar fúsir til at tosa um eina ella aðra miðlinju-loysn.

Tá so fundur var aftur millum partarnar fyri góðum mánaði síðani í London var bólturin í hondunum á føroyingum. Eftir tí Sosialurinn skulur, so høvdu bretar roknað við einum ella øðrum føroyskum útspæli, sum gekk bretum nakað á móti - nú teir á fundinum framm-undan høvdu lorað nakað út.

Men tað skuldi vísa seg - eftir tí sum Sosialurinn skulur - at føroyska samráðingarnvndin hevði litið ella kanska als einki at lora út við.

Bretar fóru sum av torv-heiðum av aftur fundinum. Tað einasta, sum partarnir kundu semjast um, var, at formennir í samráðingarnvndunum, Árni Olafsson og Frank Berman, skuldu hava samband við hvør annan og avtala nýggjan fund, um og tá teir hildu ráð vóru fyri tí.

Kann fara báðar vegir
Enn hevur so eingin fundur verið, og tað røktist heldur ikki fyri nøkrum fundi. Tíðin gongur og eftir tí, sum Sosialurinn skulur, so kann tað nú fara báðar vegir.

Partarnir eru í eini støðu, har alt kann henda. Málið kann fara henda ella henda vegin.

Socialurinn hevur roynt at fáa viðmerking til málið frá ørtunum, men tað er ómøguligt. Árni Olafsson hevur onga viðmerking, tá vit spyrja hann, um ein



komandi útbjóðingarrunda á føroyskum øki er bundin av, hvat hendir í marknatrætuni.

Bláðið skilur annars, at Oljuráðleggingarnvndin framvegis arbeidir út frá tí ætlanini, at eitt útbjóðingarrundumfar skal vera skjótast til ber eftir at oljuloðgávan er samtykt.

Men tað er greitt, at ein útbjóðingarrunda krevur eina politiska avgerð í løgtinginum.

Flekt

Socialurinn skilur annars, at málið viðvíkjandi útbjóðingini er rættiliga flekt, tí enn hava bretar ikki alment gjørt krav uppá nakað av tí føroyska økinum - annað enn at boða frá hesum í samráðingunum.

Vit hava biðið ein av limunum í bretska samráðingarnvndini, Anthony Layden um eina viðmerking til seinasta fundin. Hann heldur málið er av slíkum slag, at tað eigur ikki at verða viðgjørt í fjølmjóðunum nú. Men hann dylur tó ikki yvir, at bretar gjørdust rættiliga vónsviknir á tí seinasta fundinum, tí føroyingar ikki komu við nøkrum nýggjum útspæli.

Hvør endin verður á hesum máli er ringt at meta um. Men tíðin gongur og vit nærkast hálfum januar, tá onkur avkláring má vera komin. Møguleikin fyri, at

málið endar við domstólin í Haag tykist vaksa fyri hvønn dag. Tað sær ikki mætari út enn, at tað er farið í baklús. Tað skal vera sera spennandi at síggja, hvat og um føroyingar fara at koma við nøkrum nýggjum útspæli, sum aftur kann gera, at bretar kanska kunnu lora nakað út aftrat.

Helst til Haag

Tað stendur greitt, at her eru stór virði uppá spæl. Um ein rættarsak, sum fer at hava við sær, at málið ikki verður loyst fyrr enn um eini 4-5 ár, fer at gagna føroyingum ella bretum, stendur ósvarað. Tá kann ganga báðar vegir, og nettup tí eru partarnir ikki serliga hugðir fyri at lata málið til ein triðja part at avgera.

Ein óloyst marknatræta, sum hevur við sær, at leiting fer fram langt inni á føroyska landgrunninum heldur enn úti í tí umstríðna Hvíta økinum, kann útleggjast bæði sum fyrimunur og vansi fyri føroyingar.

Og soleiðis kann ein helst halda fram við at gita og meta um tær ymiskur støðurnar, sum partarnir koma í, antin trætan verður loyst nú ella seinni. Tað skulu vit lata liggja her.

Skal sálarkannast

57 ára gamli maðurin, sum er skuldsettur fyri harðskap, ið førði til deyða, er varðhaldsfongslaður í fyra vikur aftrat

RANDI JACOBSEN

Tann skuldsetti maðurin varð handtíkin 10. oktober, tí politiið hevði illgruna um, at hann hevði verið atvoldin til, at ein kona doyði sunnudagin 5. oktober í Havn.

11. oktober var hann fyri í rættinum, sum varðhaldsfongslaði mannin í fyra vikur, og hann skuldsettur fyri harðskap, ið førði til deyða.

Í gjár vóru tær fyra vikurnar úti, og tí var nýggjur rættarfundur.

Á hesum rættarfundinum legði ákærin fram frágreið-

ing við nøkrum spurningum, sum rætsmedisinarin, ið kannaði líkið á konuni, hevur svarað uppá.

Rætsmedisinarin heldur, at konan kann hava fingið snuddirnar av at vera dottin, men tað verður ikki hildið sannlíkt. Hon doyði av blóðingum í høgðinum, og rætsmedisinarin heldur ikki, hon kann hava lagt seg í songina sjálv, eftir at hava fingið snuddirnar. Hon kann ikki evara deyð av slagi frá knýttum neva, men heldur av onkrum tingi.

Tað kom fram á rættarfundinum í gjár, at frágreið-

ingin hjá manninum ikki samsvarar við tað, sum vitni ahva sagt.

Ákærin kravdi at fáa mannin varðhaldsfongslaðan í fyra vikur aftrat, og at hann verður mentalkannaður eins og persónligu viðurskiftini hjá manninum eisini verða kanna.

Verjin mótmælti, men dómarin eftirlíkaði í úrskurðinum, at maðurin skal mentalkannast og varðhaldsfongslast fyra vikur aftrat. Verjin mótmælti ikki.

Maðurin er sostatt varðhaldsfongslaður fram til 5. desember.